

<http://hallofpeople.com/gr/>

ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ ΤΟΥ

(Στο stixoi.info μπορούν να βρεθούν όλα τα τραγούδια του)

ΑΥΤΟΙ ΜΙΛΑΝ

Αυτοί μιλάν την ώρα που ο ήλιος
έγειρε το χάος ν' ακουμπήσει
την ώρα που εγώ σε προσκυνούσα
απελπισμένος για ζωή

Και μιλάν την ώρα που άλλος
ένοιωθε το φως, το φως που πάει να σβήσει
την ώρα που το χάος την αγάπη του ήλιου
αυτό θα τη χαρεί

Η συντεταγμένη, μετέωρη λογική
το χρόνο με σκοτάδι στα υπόγεια μετράνε οι ειδικοί
Αυτοί μιλάν κι εγώ μαθαίνω πως να ψηλαφίζω
το σκοτάδι

Σημείο αναγνώρισης μονάχα θα `ναι η σαρκική επαφή
Πριν λουφάξει ο ήλιος, και στο χάος δώσει
το ρόλο του πατέρα

Σε μας να μείνει άγιο κάλεσμα
η ανθρώπινη φωνή
Σκύβει το κεφάλι η σκέψη να οξυνθεί
Η γλώσσα μας απ' αύριο
σε διάλεκτο θα είναι της σιωπής;

Άντε... και καλή τύχη μάγκες -

Ληστέψανε την τράπεζα
και τι με νοιάζει εμένα
δεν είμαι με κανένα.
Σου λέω καλά της κάνανε
γιατί μας προκαλούσε,
γεμάτη εκατομμύρια,
ενώ κι ο Θεός πεινούσε.

Περαστικοί, αδιάφορα,
εκάτσαν και κοιτούσαν,
του διευθυντή της οι κοιλιές
κι αυτούς τους ενοχλούσαν,
κάποιος πανικοβλήθηκε
μπας κι ήτανε ο γιος του

κι ο ιδρωμένος λογιστής,
μπας κι ήταν ανεψιός του
κι όσο για τον ταμία που πήγε ν' αμυνθεί,
όταν αναρωτήθηκε για ποιον και το γιατί,
"στα αρχίδια μου" ψιθύρισε
και γέμισε τις τσάντες.
"Άντε... και καλή τύχη μάγκες!"

Στο μπάτσο βλέπεις πέρασε μονάχα η κοροϊδία,
να έχει την ψευδαίσθηση πως είναι εξουσία
και τώρα η χήρα του με δύο ορφανά,
με τρεις κι εξήντα σύνταξη, τη μοίρα βλαστημά
και μια άγνωστη αιτία.

Ψυροκορώνα γράμματα στο τζόγο της ζωής
"Επάγγελμα;" "Τποιο επάγγελμα;"
"Τι επάγγελμα;" "Ληστής"
Τα τέρατα δικάστηκαν με μάρτυρα την πείνα,
αποκλεισμένα μια ζωή σε ακούσια καραντίνα.
Η απελπισία περίστροφο και σφαίρες της οι ανάγκες.
Άντε... και καλή τύχη μάγκες.
Άντε... και καλή τύχη μάγκες.
Άντε... και καλή τύχη μάγκες.

Κάποτε Θα Δεις

Κάποτε θα δεις πως όλα είν' αλήθεια
σκληρή δουλειά σε περιμένει
γευόσουνα τα λόγια που
από το στόμα σου μοιάζανε παραμύθια
τώρα το τελευταίο παιχνίδι
μες στο δωμάτιό σου αόρατο ανασαίνει

Μονάχη στέκεσαι στο δρόμο
τον άνθρωπο κοιτάς με τρόπο
και ψάχνεις τον μπαμπά σου
πάνω του να βρεις
στην τύχη ψάχνεις προστασία
γαντζώνεσαι σαν ικεσία
παράσιτο στην δύναμη άλλων
ν' αρπαχτείς

Πάλεψε τώρα να επιζήσεις
έξω απ' το σπίτι ο άνεμος αγριεύει
κανείς δε σου 'μαθε ποτέ
πως κάποια μέρα θα χρειαστεί και να μισήσεις
έτσι η αγάπη σου είναι φόβος
ζωή απ' τους άλλους έμαθε να κλέβει

Οι μνήμες σου καπνοί στο δρόμο
μπερδεύεις κλέφτη από αστυνόμο
κι όμως πουλάς στην τύχη κάθε σου στιγμή
γυρνάει σβούρα το κορμί σου
μιλάς και χάνεις τη φωνή σου
και δεν υπάρχει πια κανείς για να σου πει

Το μπλουζ του αποχωρισμού

Απόψε τόσο μόνος να `μαι
και 'συ να λείπεις μακριά
Σαν να `ναι τώρα το θυμάμαι
το τελευταίο όταν μου πες έχε γεια

Ήτανε τρεις θυμάμαι Απρίλη
κάποια Δευτέρα ερωτική
κι ήτανε κάπου προς το δείλι
όταν δακρύσαμε στο τελευταίο φιλί

Μεγάλωσες μες στα σαλόνια και έμαθες
στο πάρκο μες τα περιστέρια
Με τον αλήτη που `μπλεξες τι γύρευες
αφρόψαρο στα φουσκονέρια

Κάποτε κύλαγε το αίμα
μέσα στις φλέβες μας καυτό
Τώρα συμβόλαιο με το ψέμα
έχουμε κάνει εσύ εκεί και 'γω εδώ

Μα αυτή τη νύχτα ώρα μια
όπου κι αν είσαι θα αισθανθείς
το κάλεσμα μου σαν μια υποψία
μες στο σκοτάδι στα τυφλά να σε καλεί

Μεγάλωσες μες στα σαλόνια και έμαθες
στο πάρκο μες τα περιστέρια
Με τον αλήτη που `μπλεξες τι γύρευες
αφρόψαρο στα φουσκονέρια

Γυναίκα

Είσαι εκεί μέσα στο όνειρο
είσ' αλλού μέσα στου όχλου τη βουή
στο φιλί του ανώνυμου
και σ' αυτόν που πάντα για σένα είναι εκεί

Πάνω σου άτσαλα,
σώματα θα προσγειωθούν
για αυτό γίνε εσύ χώμα γόνιμο
άδοξα τ' άνθη τους πριν μαραθούν

Γυναίκα μεσολάβησε στον άντρα και τη γνώση
σαν προβολή του όφι
δυστυχώς ο πλούσιος τω πνεύματι
έβαλε στόχο ιδανικό Θεό

Γυναίκα γίνε η ανασταλτική αιτία
γιατί τελειώσανε τ' αστεία
ο στόχος άλλαξε
και μετατράπηκε σε από μηχανής Θεό

Αποκάλυψη

Κανένα φυλαχτό, δεν είχε ρόλο στη ζωή μου η τύχη
δικτάτορα είδα τον τρελό
και την αμόρφωτη εξουσία συμβουλές να δίνει
Το κράτος νόμιμο ληστή
και τη βλακεία εξυπνάδα να πουλάει στους δρόμους
σε τραγωδία να παίζουν κωμικοί
και για την Μήδεια να διαδηλώνουν
μανάδες και να την αθώνουν
είδα αδύναμους να ξεσπιτώνουν
και τη γη να ισοπεδώνουν
Όταν το σήμερα σωστό
την άλλη μέρα βγαίνει λάθος
Στην Αφρική νετο λευκό
μα στη ζωή σου το χαρτί είναι μαύρο
όταν η αλήθεια μια διπλή
μια πληρωμένη γνώση απ' άκρη σ' άκρη
τον αυστηρό όταν κριτή
στην εξουσία συναντάς αυλάρχη
τον επαναστάτη κομματάρχη
την αποκάλυψη ρουτίνας μάχη
την αποκάλυψη ρουτίνας μάχη
Βλέπω λαούς
εμπόρευμα να κρέμονται σαν τα σφαχτάρια
ναό του Σολωμόντα κι αρχηγούς
να παίζουν τη ζωή μας στην αυλή στα ζάρια
βλέπω χιλιάδες πια Χριστούς

που την αγάπη τους μ' ένα μαστίγιο αλλάζουν
αγαπάτε αλλήλους ως εαυτούς
σε βιτρίνα του μουσείου σκουριάζουν
τα θεμέλιά μας τα τραντάζουν
και τέσσερις ιππότες να καλπάζουν
την Αποκάλυψη φτιάχνουν